

ON SHOW
EVOLUTIONARIES:
BIO ART & DESIGN FROM
THE SEA TO THE SOUL

OPENING
VRIJDAG 11 DECEMBER
VANAF 20.00

BEZOEKADRES
TORENALLEE 40-06
5617 BD EINDHOVEN

BEZOEK MU.NL VOOR
NIEUWS, UPDATES EN
WORKSHOPS

Noot voor de redactie
Voor meer informatie, digitaal beeldmateriaal
en interviews, neemt u contact op met
Anouk van den Brink. Mail anouk@mu.nl
of bel +31 (0) 40 296 1663.

1/4

PERIODE
11 DEC 2020 – 7 MRT 2021

PERSBERICHT

EVOLUTIONARIES BIO ART AND DESIGN FROM THE SEA TO THE SOUL

Is er ook maar iets dat voedselsystemen, zombies, algoritmes, explosieven, speelse planten, ruimtevarkens en sperma gemeenschappelijk hebben? Jawel! Ze dienden allemaal als materiaal voor huidige en voormalige winnaars van de Bio Art & Design (BAD) Award, en worden nu voor het tienjarig jubileum van de competitie samengebracht in de groepstentoonstelling *Evolutionaries, Bio Art & Design from the Sea to the Soul*, deze winter te zien bij MU Hybrid Art House.

De meeste projecten kwamen tot stand in samenwerking tussen kunstenaars/ontwerpers en wetenschappers die in Nederland werken, en bestrijken een scala aan onderwerpen zoals de mogelijkheid van biologisch homo-ouderschap, de koloniale oorsprong van zombieverhalen, en wat je leert als je een plant bekijkt die tikkertje speelt met een machine. Bio art en design, zoals bedreven door deze groep getalenteerde kunstenaars, deinst niet terug voor de uitgestrektheid van onze vervuilde zeeën of de beroering van zielen die gevoelig zijn voor collectief onrecht. Voor een geoefend oor schreeuwt hun werk om revolutie en evolutie tegelijk.

Tot de twaalf internationale kunstenaars of collectieven in *Evolutionaries* behoren de drie finalisten van de BAD Award 2020. Hun winnende projecten krijgen context door nieuw of recent werk van een winnaar van elk van de vorige negen edities. Bij elkaar resulteert dit in een opwindend overzicht van hedendaagse biokunst en -design die ondanks de pandemie laat zien wat de

Over MU

MU Hybrid Art House is een onderzoekend presentatie platform in een rijk internationaal netwerk van creatieve makers die met elkaar de liminale ruimte definiëren tussen wat kunst is en wat kunst kan zijn.

MU initieert, produceert en presenteert bij voorkeur nieuw werk en omringt dit met een uitgebreid interdisciplinair randprogramma voor een breed en met name jong publiek. Daarbij staat kennismaking met, begrip voor, verdieping van en hands-on eigen ervaring met het maken van kunst voorop.

MU is nieuwsgierig naar talent en daagt talenten uit om nieuwsgierig te zijn. MU biedt een platform voor artistiek onderzoek en ontwikkeling door kunstenaars en ontwerpers, en draagt bij aan hun internationale zichtbaarheid.

MU is gevestigd in een voormalige Philipsfabriek op Strijp-S in Eindhoven.

creatieve potentie is van biotechnologie, in video en geluid maar ook levende materie, robotica en voedsel. De tentoonstelling opent op vrijdag 11 december 2020 en loopt tot en met zondag 7 maart volgend jaar.

Een van de eerste in het oog springende werken als je Evolutionaries bij MU binnenstapt is *Welcome to the O.F.F.I.C.E. (Other Food Futures Including Cuisine and Ecology)* van het Center for Genomic Gastronomy, BAD-winnaar uit 2011. Het is een interactieve ruimte waarin regelmatig performances gaan plaatsvinden onder leiding van CGG vanuit hun thuisbasis in Noorwegen. Bovendien presenteert dit 'kantoor' de resultaten van tien jaar onderzoek waarin ze voedselcontroverses in kaart brachten, alternatieve culinaire toekomst ontwierpen en meer rechtvaardige en ecologisch verantwoorde voedsel-systemen bedachten.

Hieraan gerelateerd is *Fur_tilize*, het werk dat BAD Award winnaar Dasha Tsapenko ontwikkelde in samenwerking met microbioloog Han Wösten. Het project bestaat uit een serie groene 'bont'jassen, waarin Tsapenko bewezen principes uit landbouw en mode samenbrengt, mixt en bevraagt om ze vervolgens in vijf stappen uit te laten groeien tot voedsel én kleding ineen.

De werking van systemen in de samenleving op macroniveau komt terug in Michael Sedbons *CMD: Experiments in Bio-Algorithmic Politics 2.0*, dat voortbouwt op zijn winnende installatie van vorig jaar. Hij presenteert fotosynthetische bacteriekweken waarvan de populaties deel uitmaken van door hem ontworpen, teruggekoppelde beloningssystemen. Gestuurd door algoritmes bewegen ze heen en weer tussen kapitalistische en meer gezamenlijke modellen van grondstoffendistributie. Raken wij net als deze kweekculturen steeds meer verstrikt in dit soort systemen van toezichtmachines die ons continu optimaliseren en controleren? Of is het al zover?

Ani Liu, BAD winnaar in 2018, toont diverse werken die ons helpen de culturele en wetenschappelijke discussies te bevragen die onze ideeën over het vrouwelijk lichaam vormen. Twee ervan zijn prototypes voor kledingstukken die de ervaring simuleren van incontinentie en de pijn tijdens de geboorte. Een ander werk is een video getiteld *Mind Controlled Sperm*, een performance waarin een interface tussen computer en hersenen de ontwerper controle geeft over een staal van menselijke spermatozoïden.

Kunstenaar Charlotte Jarvis, winnaar van de BAD Award in 2012, kiest een andere benadering om de man-gerichte symbolische kracht van zaad te ondermijnen met *In Posse*. Ze werkt al jaren aan een methode om haar eigen levensvatbare sperma te maken, door de laatste CRISPR-Cas9 technologie te combineren met een procedure die geslachtscellen genereert uit haar eigen weefsel. Ze werkt hierin samen met de Leidse wetenschapper Susana Chuva de Sousa Lopes om het project verder te ontwikkelen en wereldwijd te presenteren. Het gaat vergezeld van een herinterpretatie van de Thesmophoria, het vruchtbaarheidsfestival uit de Griekse oudheid waarbij alleen vrouwen werden toegelaten.

Cecilia Jonsson, die in 2016 won met een project om een kompasnaald te maken van ijzer gewonnen uit menselijke placenta's, presenteert nu in het werk *Contemporary Diagram – Berlin* de activiteit van micro-organismen

10 jaar BAD Award

De jaarlijkse internationale BAD Award competitie, gestart in 2010, is toe aan de tiende editie. Ieder jaar weer laat de BAD Award kunstenaars en ontwerpers kennis maken met de mogelijkheden van de levenswetenschappen door drie plannen te waarderen met een beurs van ieder 25.000 euro om daarmee het project ook daadwerkelijk te realiseren. De competitie nodigt kunstenaars en ontwerpers uit alle delen van de wereld die in de afgelopen vijf jaar zijn afgestudeerd uit om te experimenteren met biokunst en -design. In samenwerking met Nederlandse wetenschappers, krijgen zij de kans hun praktijk te verdiepen en de grenzen van het veld te verleggen. De BAD Award 2020 is een initiatief van ZonMw, MU Hybrid Art House en BioArt Laboratories. De prijs is een platform voor engagement en verbindt inmiddels een uitgebreid netwerk van makers en wetenschappers in binnen- en buitenland.

die ze verzamelde bij een waterzuiveringsinstallatie. Ze plaatst ze op metalen oppervlakken en stelt ze bloot aan infra- en ultrasound, geformuleerd met haar eigen stem en muziek van componist Alexandr Mosolov (1900 – 1973), wat resulteert in allerlei verschillende processen en patronen van corrosie.

Jalila Essaïdi's werk *Double Edged* is een gelaagde verkenning van de tegenstellingen en spanningen die voortkomen uit de harde realiteit van het militair-industrieel complex en zijn nagelaten afvalstromen. Als een van de eerste BAD Award winnaars in 2010, ontwikkelde ze een kogelvrije huid; dit keer pakt ze de ammunitie zelf aan. Het werk, een oplichtende isotoop van waterstof die lekt uit in zee gedumpte munitie, creëert een fascinerend visueel effect en toont tegelijkertijd aan hoe gevaarlijk en schadelijk de gedumpte munitie is.

Ook Xandra van der Eijk neemt ons mee onder water met *Ghost Reef*, een volgende fase in haar winnende geluidsonderzoek *Seasynthesis* uit 2017. Spookriffen zijn structuren van menselijk puin in het koude water van de Noordzee waarop uiterst gevarieerde mariene ecologieën groeien. Xandra is vooral geïnteresseerd in hoe we deze ecologieën kunnen horen en van elkaar kunnen onderscheiden, en wil niet alleen een technisch beeld van de riffen creëren, maar ze ook omgeven met een nieuwe culturele mythologie.

Sissel Marie Tonn, de tweede BAD Award winnaar van 2020 samen met microplastics-onderzoeker Heather Leslie en moleculair celbioloog Juan Garcia Vallejo, presenteert het werk *Becoming a Sentinel Species*: een sciencefiction videowerk over een toekomst waarin mensen hypergevoelig zijn voor microplastics. In dit toekomstvisioen veroorzaken de minuscule verontreinigende deeltjes extreme reacties van het immuunsysteem, dat massaal cytokines afgeeft die leiden tot vreemde hallucinaties, waarin mensen bijvoorbeeld onze herkomst als waterwezens herbelevan. Het werk herinnert ons er ook aan hoe verweven we zijn met de ecosystemen die we voor onszelf co-creëren.

Twee andere werken met vreemdheid en anders-zijn als thema worden gepresenteerd door Agi Haines en Nadine Botha. Agi won de BAD Award in 2015 met *Alter-Terrestrial*, over het "adaptieve vagevuur" waarin soorten terechtkomen als ze naar de ruimte reizen of eruit terugkeren. Ze bestaan in een fascinerende liminale toestand, aards noch buitenaards, doordat ze op een bepaalde manier zijn her-ontworpen door hun buitenaardse ervaring.

Nadine Botha ontwikkelt samen met haar wetenschappelijke partner, dermatoloog Henry de Vries, het derde winnende BAD Award project van dit jaar: *The Orders of the Undead*. Het is een studie naar stigma, othering en virussen, bekeken vanuit het fenomeen van de zombie in de populaire cultuur. Via videofragmenten uit films en televisieseries onderzoekt de ontwerper de metaforische macht van zombies en de verhalen die over hen de ronde doen, in relatie met oude en nieuwe vertellingen over besmetting, segregatie en dood.

Het werk van Špela Petrič, BAD winnaar van 2014, raakt ook aan alternatieve tijdschalen en meditatieve staten die reflectie en groter begrip van een niet-menselijk perspectief mogelijk maken. In *PLAI* wordt een klimmende komkommerplant in de gaten gehouden door een computer die een klein bewegend onderdeel aanstuurt waarmee het probeert de plant te 'tikken' of aan te raken, maar dat beperkt wordt door de groeisnelheid van de plant.

**Bio art en design,
zoals bedreven door
deze groep getalenteerde kunstenaars,
deinst niet terug voor
de uitgestrektheid van
onze vervuilde zeeën
of de beroering van
zielen die gevoelig zijn
voor collectief onrecht.
Voor een geoefend oor
schreeuwt hun werk
om revolutie en
evolutie tegelijk.**

Het is daardoor de uitdaging voor de computer om te voorspellen in welke richting de plant opgroeit. De performance in slow-motion onttrekt zich aan een vaste vorm of categorisering door complexe vragen over natuur, cultuur en machines samen te brengen in een spel, waarin ze misschien op betekenisvollere manieren tot een antwoord komen.

Evolutionaries markeert een decennium van ondersteuning voor het soort samenwerking tussen kunst en wetenschap dat verhelderende, provocatieve en soms innovatieve resultaten oplevert. Als altijd reiken de BAD Award projecten ver voorbij gewone wetenschapsvoorlichting om de nieuwe esthetische en vaak ook ethische aspecten te tonen die worden opgeroepen door ontdekkingen in de levenswetenschappen en de toepassingen van biotechnologie. Ze bieden ons inzicht in de complexe manieren waarop onze gedeelde concepten van natuur, identiteit, cultuur, en alles wat leeft, vloeibaar en constant in beweging zijn.

BAD Award winnende teams 2020:

- Nadine Botha & Henry de Vries (GGD & Amsterdam UMC)
- Sissel Marie Tonn & Heather Leslie (VU) & Juan Garcia Vallejo (Amsterdam UMC, location VUmc)
- Dasha Tsapenko & Han Wösten (UU)

BAD Award winnaars van voorgaande jaren in deze tentoonstelling:

- 2010 Jalila Essaïdi
- 2011 The Center for Genomic Gastronomy
- 2012 Charlotte Jarvis
- 2014 Špela Petrič
- 2015 Agi Haines
- 2016 Cecilia Jonsson
- 2017 Xandra van der Eijk
- 2018 Ani Liu
- 2019 Michael Sedbon

Curator:

Angelique Spaninks

DROP BY
WE'RE OPEN
TO ANYTHING

STRIJPS
EINDHOVEN
MU.NL